

at begære sig bondegårdsbeskattet, hvis ejendommen ikke ligger i et af de ved zone-lovens ikrafttræden etablerede — i alt 42 — byudviklingsområder. For de ejendomme, der efter den 1. januar 1970 inddrages i byzone, bringes bondegårdsbeskatningen således definitivt til ophør.

Indenrigsministeriet har oplyst, at der kun er valgt „bondegårdsbeskatning“ i de pr. 1. januar 1970 etablerede byzoner for ejendomme med en samlet grundværdi på 49 mill. kr. ud af et muligt beløb på 1.430 mill. kr.

Som følge af det således anførte ses det ikke, hvorledes det foreliggende forslag om — med virkning fra lovforslagets fremsættelse — at ophæve adgangen til afgivelse af „§ 6 B-erklæringer“ skulle kunne have nogen virkning på omfanget af den kommunale købepligt i henhold til §§ 8 og 15 i lov om frigørelsesafgift m. v.

Spørgsmål 16:

§ 6 B i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme har i adskillige tilfælde vist sig at være et smidigt middel til at afværge skattemæssigt uheldige konsekvenser af byplanmæssige fejltagelser, f. eks. hvor senere planer for motorveje placerer et landbrugsareal, inddraget under byzone, i en støjzone, eller hvor kloakering i praksis viser sig ikke at kunne gennemføres.

Hvorledes tænker ministeren sig, at de skattemæssigt uheldige konsekvenser af sådanne forhold fremtidig kan undgås?

Svar:

Af svaret på spørgsmål 15 fremgår, at der ikke er adgang til at afgive „§ 6 B-erklæringer“ ved zoneinddragelser, der foretages efter den 1. januar 1970. De skattemæssige virkninger af fejltagelser af den i spørgsmål 16 nævnte art ved en byplanlægning måtte vel i øvrigt resultere i, at der ved vurderingerne af de pågældende arealer — herunder ved revisioner som følge af klager over vurderingerne — må tages fornødent hensyn til eventuelle fejl ved planlægningen.

Spørgsmål 17:

Hvor vidt vil det medføre lovgivningsmæssige og administrative forenklinger at inddrage under den almindelige indkomstbeskatning de fortjenester ved salg af fast

ejendom, der efter den gældende lovgivning beskattes med særlig indkomstskat?

Svar:

De gældende regler om opgørelsen af de ejendomsfortjenester, der beskattes som almindelig indkomst, er væsentlig enklere end opgørelsesreglerne i lov om særlig indkomstskat. Derimod giver afgørelsen af, om en ejendom er erhvervet som led i næring eller i spekulationsøjemed, således at reglerne om almindelig indkomstskat skal anvendes, ofte anledning til betydelige vanskeligheder.

Hvor store lovgivningsmæssige og administrative forenklinger den i spørgsmålet nævnte ordning kunne medføre, afhænger af, hvorledes reglerne om opgørelsen af fortjenesten skulle være under en sådan ordning. Det ville herunder være af væsentlig betydning, om man ville fastsætte ensartede regler for alle faste ejendomme.

Spørgsmål 18:

Hvilke skattemæssige konsekvenser ville lovforslaget indebære for ejeren af en nedbrændt landbrugsejendom, der ønskes genopbygget, eksempelvis hvor ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering er 1 mill. kr., heraf bygningsværdi 550.000 kr., og brandforsikringssummen for bygningerne i dag er 1,2 mill. kr. Det forudsættes, at ejendommen er anskaffet før 1. januar 1966.

Svar:

Der henvises til nedenstående beregning af den særlige indkomstskat efter lovforslaget. Beskatningen er uafhængig af, om forsikringssummen anvendes til finansiering af genopførelse af de brændte bygninger.

Efter de gældende regler er fortjeneste konstateret ved modtagelse af en brandforsikringssum skattefri.

Beregning.

Det er oplyst, at en landbrugsejendom, der er anskaffet før 1. januar 1966, ved 13. alm. vurdering pr. 1. august 1965 er ansat til en ejendomsværdi på 1 mill. kr., hvoraf værdien af bygninger andrager 550.000 kr. Endvidere er det forudsat, at der for bygningerne, som nedbrænder totalt i 1973, udbetales en brandforsikringssum på 1.200.000 kr.